

§ 5.

Hvis det senere under en mod den paagældende eller hans Bo rejst Sag angaaende for lidet betalt Skat i Henhold til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten viser sig, at hans Formue paa Ansættelsens Tidspunkt var større end det af Skatteraadet ansatte Beløb, skal han eller hans Bo efterbetale det dobbelte Beløb af den for lidet betalte Formueskat.

§ 6.

Den i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten § 22, 1. Stykke, nævnte Opfordring til Selvangivelse skal indeholde udtrykkelig Meddelelse om, at Personer, der ved den sidst foretagne Ansættelse har været ansatte til en Formue af over 6,000 Kr., er pligtige til at angive deres Formue, og om Følgen af at undlade Selvangivelse.

Naar væsentlige Grunde taler til Undskyldning for Undladelsen, er Finansministeren bemyndiget til at fritage den paagældende for Følgerne af Undladelsen. Det samme gælder, ifald væsentlige Grunde taler til Undskyldning for, at en Klage efter § 4 ikke er rettidig indgivet.

§ 7.

Saaframt Landsoverskatteraadet maatte ønske at gøre en af et Skatteraad foretagen Formueansættelse af en skattepligtig, der ikke har gjort Selvangivelse med Hensyn til Formue, til Genstand for yderligere Undersøgelse og Prøvelse, kan Raadet fremtvinge Angivelse af Formuen fra den paagældende ved Paalæg af Dagbøde, der kan inddrives ved Udpantning.

§ 8.

Denne Lov kommer første Gang til Anvendelse ved Ligningen for Skatteaaret 1918—19.

Pedersen-Nyskov.

Ferd. Nielsen.